

NØVN

Minningarorð um vinkonuna Tina S. Guttormsdóttir

25.04.1967 - 02.05.2014

Tina góða, óskiljandi, at eg skal skriva minningarorð um teg, nú tú ert farin, bert 47 ára gomul. Tíbetur have eg nógv góð minni um teg. Sjálvan flaggdagin vart tú fødd. Hesum vart tú stolt av, tú vart góð við títt land.

Vit hava verið vinkonur síðan vit fóru í 1. flokk saman. Tú vart so pen, minti mest um eina lítla dukku við tínum langa hári. Tá tú komst gangandi, hugdu fólk einaferð eyka at tær. Tú vart trúføst og altíð klár at hjálpa.

Í 10 ár vóru vit grannar í Vurring í Danmark. Tað var ikki ein einasti dagur, vit ikki vóru saman. Tú vart ein partur av mínari familju, og nógvar góðar løtur høvdu vit eisini í summarhúsi.

Ofta vart tú góð í ráðum

og at vera barnagenta hjá børnunum. Míni børn elskaðu teg. Tú ert gumma at mínum gentum, og tær forgudaðu sína gummu.

Títt flotta langa hár, sum genturnar elskaðu at greiða og gera við.

Tú elskaði børn og at vera saman við børnunum. Tú vart sera kreativ, kundi sita í tímar og klippa, mála og tekna saman við børnunum. Tá dóttirin varð konfirmerað, setti tú hennara hár og pyntaði borðini. Tað var so flott. Tú dugdi sera væl at mála málningar, og eg eri so glað fyri málningarnar, tú hevur málað. Eisini vart tú so ófør at yrkja sangir.

Tú vart skilagóð, stuttlig og pen. Tú legði ikki nakað í status. Tú kundi vera saman við øllum og setti ongan

eftir. Ja, ein djóravinur eisini, minnst hvussu stuttligt vit høvdu tað sum børn, tá vit spældu við tinar kettur í Eiriksgøtu. Sást tú eitt djór, sum ikki hevði tað gott, tók tú tað til tín.

Tá eg við familju fluttu til Føroyar aftur, vart tú kedd. Men vit tosaðu ofta saman, og tú fekst eisini vinir í Århus. Tú vart løtt at koma í samband við, og eg veit, at vinirnir tú síðani fekk, vóru góðir við teg. Vit vóru eisini vælkomín at bígva hjá tær, tá vit komu til Danmarkar. Ta einu ferðina búðu mamma og eg hjá tær, tað vóru stuttligar og hugnaligar løtur. Tú borðreiddi við nógvum góðum mati.

Hóast tú til tíðir føldi einsemi og at lívið ikki altíð var við tær, so gramdi tú teg

ongantið, men royndi at til-laga teg umstøðurnar, tú vart í. Ongantið hoyrði eg teg siga eitt ilt orð um nakran, hinvegin sást tú altíð tað góða í menniskjanum. Vit sakna teg, men nú ert tú komín til ein betri stað, har øll eru góð við teg, og til Hann, sum tú trúði uppá.

Hvíl í friði. góða Tina.

Fagra blóma tú sum prýðir fjallatindar berg og skørð, bø og ong og grønar líðir, hvat er fagrari á jørð ? Eina blómu tó eg kenni, fagrast hon av øllum er, sjálvst ei rósan líkist henni, tað er hon eg valdi mær.

vinkonan Ina

Útisetin og hvalbingurin Kristian Peter Holm

Tíðin rennur, og nú er longu ein góður mánaði liðin, síðani tann dugnaligi, vællýddi og avbera fryntligi útisetin Kristian Holm doyði á Bispebjerg hospitali 92 ára gamal. Jarðarferðin var flaggdagin 25. apríl frá Hans Egede kirkju á Eystarubrugv - tann dagin var eg tíverri burturstaddur - tessvegna loyvi eg mær at skriva hesar fáu reglur um henda heiðursmannin.

Kristian var føddur í Hvalba tann 11. apríl 1922, har pápin Daniel Oliver Holm var keypmaður í býlinginum á HÓLALAGI (navnið HOLM kemur helst haðani). Mamman æt Anna og var ættað av Steig í Sandavági. Kristian var nr. 11 av 13 systkjum, sum nu øll eru farin. Hann varð grivin við liðina av konu sínari í tí føroyska partinum av Vestre kirkegård. Kona hansara, Sólrún (f. Winther) var ættað úr Havn og slóknaði um heystið í 2005

Sum so mangur evnaríkur føroyingur í tretivunum hevði Kristian út-longsul og valdi í 1937 – tað var stutt eftir konfirmatiónina - at fara til Danmarkar at læra. Hann hevði hug til tað dynamiska

fakið, elektromekanikk og kom í læru summarið 1938 á tí viðgitnu og risastóru maskinfyritøkuni TITAN á Tagensvegi á Nørrebrugv í Kjøbenhavn. Hann fekk saman við nógvum øðrum føroyskum lærlingum innivist á tí populera og vælskipaða lærlingaheiminum í Rantzausgøtu. Haðani var stuttur teinur til arbeiðis á TITAN. Har bleiv hann útlærdur sum elektromekanikari summarið 1942. Hann var trúgvur móti fyrítøkuni og arbeiðdi á sama arbeiðsplássi í 52 ár. Titan-fyrítøkan bleiv í trýssunum fusionerað við ta stóru og kanska sterkaru THRIGE-fyrítøkuna í Odense, so Kristian skifti arbeiðsgevara, men ikki arbeiðspláss. Nýggi arbeiðsgevarin kom tá at eita THRIGE-TITAN.

Um summarið 1944 giftust Kristian og Sólrún og settu stutt eftir búgv í Mimergade 21 á Nørrebrugv, bara eitt steinkast frá Titan-verksmiðjunum. Hjúnini fingud eina dóttur. Hon eitur Gunnvá og er gift við Niels Arna Nielsen úr Sandavági. Tey eru eisini útisetar og búgva centralt í Kjøbenhavn

Sólrún og Kristian vóru

í nógv ár ógvuliga aktiv í tí føroyska útisetalívinum. Hon róði, og hann spældi fótbólt á Kløvermarken, har føroyingar í fleiri mansaldrar hava iðkað alskyns ítrótt. Men tey luttóku eisini javnlaga í øðrum føroyskum felagslívi, eitt nú Føroyingafelag og ikki minst í Tí føroyska Kirkjulíðinum, serliga eftir, at liðið hevði fingið fast tilhald í Sámalskirkjunum í 1971. Kirkjan lá jú næstan í túninum hjá

Kristiani og Sólrún. So skjótt sum Petur Amdrew Petersen, varð settur í prestastarv við Sámalskirkjuna, knýtti hann nógv hjálparfólk afturat sær. Kristian var kønur í seyðarókt, so hann bleiv ein av teimum fyrstu, sum prestur fekk sær sum fastan álitismann til at hagraiða alt slag av kjóti, fiski og viðskera, sum kom sendandi úr Føroyum til tær nógvmóttóktu kvøldseturnar hjá

Kirkjulíðinum. Hesi vælvitjaðu tiltøk vardu meira enn eina fjórðingsöld í tí hugnaligu Sámalskryptuni, har hjúnini Holm vóru fastir fúsar.

Kristian var sera loyalur móti síni fyrítøku og fekk eisini nógv álitissørv. Hann ferðaðist t.d. fyri ThrigeTitan ymsa staðni í Europa, bæði hesu- og hinumegin jarntjaldið sum tekniskur konsulentur og installatørur av industri-centrifugum og øðrum avanceraðum maskinum.. Hann var eisini í Føroyum og gjørdi ymsar tekniskar installatiónir á fiskavirkjum har.

Á miðjum aldri í 1968 fekk Kristian sær ein kolonihava, nærhendis Kløvermarken, har hann hevði iðkað ítrótt sum ungur. Harúti hevði hann fyndarløtur. Hann velti eplir og aðrar køksurtir, men hann hevði eisini ymisk frukttrø og prýðisplántur. Á tí hugnaliga stykkinum hevði hann bygt sær eitt lítið hús við koyggjum, so høvi var at gista. Harúti á Amager dvaldist hann ofta aftaná arbeiðstíð, og tá ið hann bleiv pensioneraður, súkklaði hann ofta við matpakka út

á stykkið tíðliga á morgni og bleiv á oynni allan dagin. Tað var ein stórir uggi hjá honum, at dóttirin og verisonurin yvirtóku tann vælhildna kolonihavan, tá ið Kristian ikki orkaði meira.

Men sjálvst um Kristian var inkarneraður og felagsfúsar útiseti, gloymdi hann ongantið, at hann avgjørt eisini var hvalbingur. Hann ferðaðist næstan á hvørjum ári til barndómsheimið í Hvalba, og hartil var hann ein av teimum serliga privilegjaðum føroyingunum, sum átti jørð í Litlu Dímun. Tað er ikki hvønsmans føri at røkta seyðin harúti á oynni, men tað kynstrið dugdi Kristian, og hann røktaði sjálvur sína ogn á Litlu Dímun, til hann var høgst í hálvfjersunum.

Í 2012, tá ið Kristian fór um tey 90, flytti hann endiliga úr sínum býli við Mimergøtu, har hann hevði búð í 68 ár – tey 61 árin saman við Sólrún. Hann flytti á røktarheimið Sølund, næstan mettur av døgum; - har búði hann í hálvttannað ár.

Friður veri við minninum um ein sjálldsama hegnigan hvalbing.

Virgar T. Dalsgaard